

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання
XX

№ 89 (2661)

ЧЕТВЕР,

26

липень
1979 року.

Газета виходить
з 1939 року

Ціна
2 коп.

Бойовок конкретно справою кожної комсомольської організації повинно стати посилення політичного, трудового і морального загартовування юнаків і дівчат, виховання у них прагнення до знань, культури, професійної майстерності, бережливого ставлення до народного добра.

(із Постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи»).

ЯК СВОЄ, РІДНЕ КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ: ІДЕОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖНИВ

Вони зібралися в райкомі ще задовго до жнив — ватажки колгоспних комсомольських організацій, комсомольські активісти райспоживспілки, райспоживспілки, побуток-бітату. Мова йшла про участь молоді у жнивях — 79. Згадали про краєві комсомольсько-молодіжні збиральні екіпажі, які відзначалися торік, обмінялися думками, про те, як агітувати їх тепер. Коли надали слово секретарю комітету комсомолу колгоспу імені Горького Андрію Драчуку, він повідомив, що у Великотроїцькому сільському клубі відбувся вечір трудової слави з участю молодих хліборобів та сарнікласників місцевої школи. Розмова йшла про хліб. Про те, як зібрати його, як зберегти. Ветерани колгоспу, даючи напуття молодим, з гордістю говорили про хліборобську честь, почуття господаря землі. Тоді і зазвучали старшокласники Валерій Гаврилюк, Сергій Поліщук, Ігор Лисюк та Григорій Юрченко про своє бажання піти працювати помічниками комбайнерів. Бували механізатори вже знали цих хлопців — зустрічалися з ними в школі, в тракторній бригаді. Та й батьки їхні неабиякі жінки.

Вирішив тоді на час жнив «помянути професію» і Андрій Драчук. Свій вибір пояснив у райкомі так: — Матиму нагоду бути весь час серед живих. Знайдеться час і для комсомольської роботи. Бо прийти раз у день і провести бесіду з ними — це мало.

Почалися жнива. Андрій сів за штурвал комбайна. А коли задоцilio — інша турбота. Приїзні агітатори пакунок з газетами і журналами, виїзні записки.

— Давайте подивимось, хто піде попереду — в районі, в області.

Розмови хлопців про краєвого комбайнера республіки Андрія Трюхана, який уже цього року на той день має на своєму рахунку більше 10 тисяч центнерів намолоченого зерна. А ланка, яку він очолює, синула за 50 тисяч.

Знавши й таке в газетах: «Якщо з кожного квадратного метра хлібно-

го поля країни підняти один загублений колосок — до врожаю Батьківщини можна додати і мільйон 300 тисяч тонн зерна».

Андрій знав про контрольні намолоти на всіх полях. Нагадав про це 11 комсомольцям збирального загону. І коли піддали підсумки соціалістичного змагання за перші дні жнив, він повідомив секретарю парткому колгоспу А. Г. Русавському:

— Ми з Омеляном Петровим так спрацювали трохи гірше за Андрія Біртовського. Він косив швидше і швидше, і ретельніше. Від комісії п'ятих заважень. Тому і випсєд. А ми вже позмагємось із ним.

Бібліотекаро Галині Бриловській Андрій порадив випустити листівку про женья Анастасія Дерка, який за два дні скосив пшеницю на ста гектарах. Потім попросив передати завідувачу клубом, що агітбригаду вони чекають завтра вранці, перед виходом у загінки.

— Поки просяхне стеб-ло, послухаємо культур-мійців. Бо потім ніколи буде.

Так і зробили. Відбулась у колгоспі імені Фрунзе науково-практична конференція на тему: «Соціалістичне змагання механізаторів за максимальне використання технічних можливостей сільськогосподарської техніки і машин». Матеріали конференції тепер обговорюються в усіх комсомольських організаціях району. За приклад у цій справі ставлять ланкового механізованого ланки з цього господарства В. О. Бурана, комбайнера Г. М. Козішкурта, який тепер живе разом зі своїм сином Петром, і йде попереду в змаганні. Техніка тут використовується у дві зміни, за ілаторським методом. 126 механізаторів господарства (половина з них — молоді) обслуговують по-господарськи 64 трактори, 16 зернозбиральних комбайнів, 45 автомобілів. Бо вчасно подбали в колгоспі про механізаторський всесобу.

(Закінчення на 2-й стор.).

ЖНИВА-79:

Будні НАСТУПУ

Учениці Сналевсько-Хутірської середньої школи Новоархангельського району восьмикласниця Світлана Сналевська та дев'ятикласниця Тетяна Городецька у дні літніх канікул допомагають рідному колгоспу імені Шевченка. Працюють дівчата на току. На знімку: Світлана СНАЛЕВСКА (ліворуч) і Тетяна ГОРОДЕЦЬКА готують зразки пшениці до апробації. Фото П. ЦИМАХОВСЬКОГО.

ХРОНІКА СПРАВИ КОМСОМОЛЬСЬКО- МОЛОДІЖНИХ

Молоді мошоринці — народ взагалі працюючий. Є серед них чудові механізатори, тваринники, шофери, знаючі спеціальності. Тож багато добрих справ на рахунку молоді колгоспу «Жовтень». Майже тридцять молодих хліборобів господарства беруть участь у вирішальній битві за врожай. Микола Смуглий, Сергій Губа, Володимир Стариченко, Василь Костенко, Сергій Вака та Валентин Жайворонко разом зі старшими колегами за кілька днів поклали весь хліб у валки.

ДВОБІЙ

Донці заважають хліборобам нашого району безперебійно збирати врожай. Та цим прикроцям молоді протиставляють зібраність і організованість у праці. У цьому нелегкому двобій — і правозащитний змагання молодий комуніст з колгоспу «Іскра» Микола Цюра, який видає з бункера комбайна СК-6 більше 4,5 тисяч центнерів зерна, і брати Михайлови — моло-

дий комуніст Віктор і комсомолець Іван — з колгоспу імені Калініна, які уже виконали своє соціалістичне зобов'язання на період жнив і продовжують збирати врожай. Комсомольсько-молодіжні комбайнові екіпажі стали гідними суперниками досвідчених хліборобів району у змаганні на жнивах 1979 року.

В. НУЖНИЙ, громадський кореспондент «Молодого комуніста». Знаменський район.

В. ЗАЙЧЕНКО, наш громадський кореспондент. Олександрівський район.

Власне, про це чудово сказано у своєму виступі голова колгоспу імені Калініна Герой Соціалістичної Праці Є. О. Головань. Задумавши і теплі слова її прозвучали в сільському Будинку культури, де зі-

«ЗЕЛЕНИМ ЖНИВАМ» — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

В ОБКОМІ ЛКСМ УКРАЇНИ

СХВАЛЕНО ІНІЦІАТИВУ

Надаючи важливого значення активній участі юнаків і дівчат Кіровоградщини у заготівлі кормів для громадського тваринництва, бюро обкому комсомолу схвалило ініціативу комсомольців і молоді колгоспу імені Чкалова Новомиргородського району провести ударну сахту на «зелених жнивях» 1979 року.

Цією постановою міськкоми, райкоми комсомолу, комітети первинних комсомольських організацій зобов'язані створити додаткові комсомольсько-молодіжні кормодобувні бригади, ланки, екіпажі, широко залучати до заготівлі кормів школярів, учнів ПТУ, бійців студентських будіельних загонів, міську молоді.

Штаби і пости «Комсомольського прожентора» повинні взяти під постійний контроль темпи та якість робіт на заготівлі кормів.

Для переможців соціалістичного змагання на «зелених жнивях» обком комсомолу встановив перехідні Червоні вимпги: три — міським і районним комсомольським організаціям та десять — геранним комсомольським організаціям.

ПЛАНУЄМО СУБОТНИК

У «зелених жнивях» нинішнього літа беруть участь 1200 молодих трудівників. Економісти підрахували, що за час комсомольсько-молодіжної двомісячної по заготівлі кормів юнаки та дівчата заготовили 1100 тонн сіна, 7200 тонн сінажу, 420 тонн трав'яного борошна, накосили 610 тонн різнотрав'я. Тому до душі прийшла кожному кормодобувнику ініціатива комсомольців і молоді

Новомиргородського району. З первинних комсомольських організацій надходять заяви про бажання молоді вийти на черговий суботник по заготівлі кормів. Значить, буде ще один масовий комсомольсько-молодіжний суботник. Така наша конкретна відповідь на ініціативу новомиргородців.

О. РИБАК, інструктор Новоархангельського райкомкомсомолу.

У ВІДПОВІДЬ — УДАРНІ ЗМІНИ

Кожен молодий трудівник Петрівського району, підтримуючи заклик своїх ровесників із Новомиргородщини, зобов'язався заготовити по тонні кормів для громадського тваринництва. У районі діє шість чотирьох комсомольсько-молодіжних кормодобувних механізованих бригад. Одні тільки грубих кормів ці колективи вже заготовили понад 4,5 тися-

чі тонн. За два дні комсомольсько-молодіжна бригада у складі 8 чоловік з колгоспу «Перше травня», яку очолює Віталій Андрусенко, закиртувала 800 тонн соломки. Цей колектив шість очолює боротьбу молоді району за створення достатку кормів для худоби.

В. КОРЧАГІН, наш громадський кореспондент.

УКЛІН ВАМ, ЗЕМЛЯКИ

Давно я виїхав із свого рідного села Тишківки Добровеличківського району. І ось уже понад п'ятнадцять років граю на сцені Полтавського музично-драматичного театру імені М. В. Гоголя. За цей час дороги гастролей нашої трупи змережили тисячі кілометрів України і братніх республік. І все ж, коли б я не приїхав у рідне село (а його я відвідую щороку), кожного разу мене охоплює почуття гордості за своїх земляків-хліборобів, за нові будинки, за світлі споруди культурних закладів, за те, що односельці йдуть в ногу із сьогоденням. Скільки я не бачив чудових міст і сіл, але моя Тишківка якось вирізняється поміж них. Мабуть, тим, що вона викликала моє дитинство на добрих і трудних руках батьків-хліборобів, і тому, що навчила мене не тільки поважати, а й любити людей благородної хліборобської справи.

Власне, про це чудово сказано у своєму виступі голова колгоспу імені Калініна Герой Соціалістичної Праці Є. О. Головань. Задумавши і теплі слова її прозвучали в сільському Будинку культури, де зі-

бралися / мої земляки на зустріч із моїми колегами. Скажу відверто, роль Якова у виставі О. Чучі «Покинута» я намагався грати, як ніколи. Адже в залі сиділи мої односельці, люди, які сіють і вирощують найбільше багатство країни — хліб.

Взагалі, мені легше (і думаю краще) вдається грати роль сільських трудівників. І в той же час я завжди відчуваю, що перед ними у великому боргу. Ні, я дійсно ще не зіграв отієї своєї найулюбленішої ролі, через призмму якої глядач зміг би не тільки побачити, а й відчувати красу і велич хліборобства...

Наші гастролі на Кіровоградщині завершуються і творчий вечір у селі Тишківці для мене буде особливо пам'ятний. Не тільки щирими і дружніми оплесками земляків, щедрими букетами квітів, а і тими мудрими добрими словами, які сказала на мою адресу Євгенія Олексівна Головань.

Від чистого серця хочу вам, мої дорогі земляки, побажати сонячного довголіття, міцного здоров'я і вагомого урожайного колоса. Низький вам уклін від мене і від артистів-полтавчан.

О. ЗАЙМКО, заслужений артист УРСР, актор Полтавського музично-драматичного театру імені М. В. Гоголя.

ЯК СВОЄ, РІДНЕ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Комсомольські агітатори та пропагандисти колгоспу імені Орджонікідзе, пропагуючи досвід лозуватців, згадали і про свого односельця Миколу Лисенка, який торік здобув перемогу в соціалістичному змаганні серед молодих жінок району. П'ятий рік виводить він свій СК-6 на живину пшуну. І завжди агрегат працює безвідмовно. Бо він у вмілих, дбайливих руках. Комсомолец Микола Лисенко щни кожні два дні виконує тримісячну норму. І якість його роботи відмінна.

У Постанові ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» підкреслено: «Необхідно добиватися дальшого посилення ідеїно-виховної роботи серед сільського населення. Виховувати у трудів-

ників села високу відповідальність за всебічний і динамічний розвиток сільського господарства, збільшення виробництва і продажу зерна...» На це спрямовує у ці дні свою діяльність весь ідеологічний комсомольський актив району. Серед молодих жінків району імені Орджонікідзе, 43 політформатори, 16 художніх агібригад. Отримавши путівку райкомом комсомолу, вони закликають молодих хліборобів зібрати врожайний урожай швидко і без втрат. Все — на токи, все — на корми для колгоспної худоби.

Цього року значно покращили свою роботу 13 шкіл економічних знань і комуністичної праці, три постійно діючі школи передового досвіду. І хоч новий навчальний рік у системі комсомольської політнавчання ще не почався, наші пропагандисти не на канікулах. Усі вони

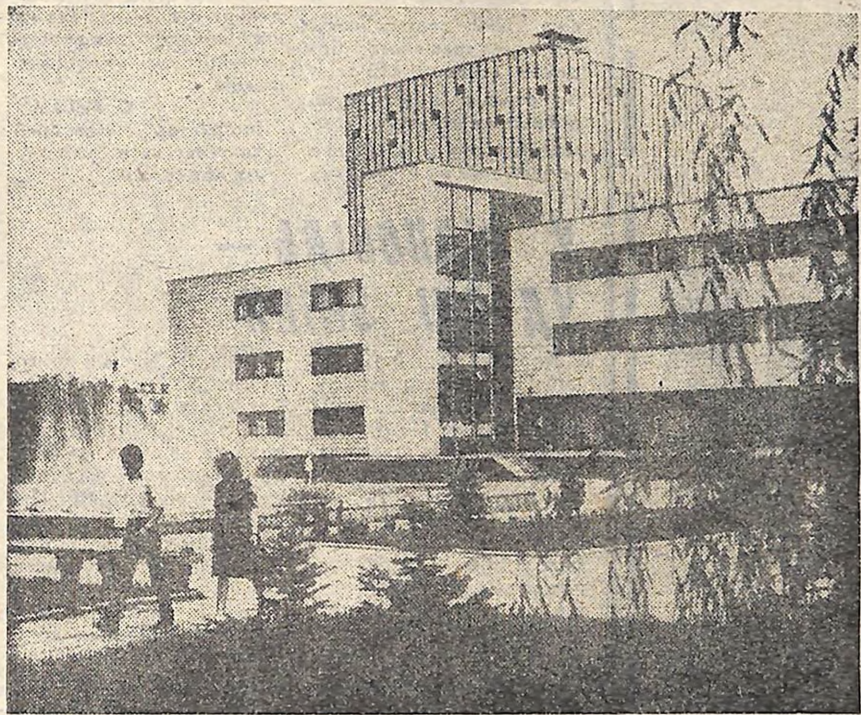
серед людей, в степу, на токах, в тракторних бригадах — серед механізаторів. Пристрастим словом допомагають сільським трудівникам успішно завершити четвертий рік десятиріччя п'ятирічки.

Доручення мають усі члени райкому комсомолу. Вони всіляко сприяють тому, щоб підвищити роль колективів на виробництві, в ідейно-виховній роботі. Думаємо і про об'єднання. Кращим молодим хліборобам і їхнім наставникам вручаємо виписки райкомом комсомолу, призи «Золотий колос», «Золотий качан», орачам — «Золотий плуг», а розгоріється боротьба за врожай восени — на переможців чекають призи «Майстер - буряковод», «Майстер - кукурудзовод». Бригада механізаторів, яка матиме найвищі врожаї озимої пшениці, отримає приз «Пшеничний колос» і грошову пре-

мію. Моральні і матеріальні стимули різні. Навіть той, хто не вийде в число переможців, але чесно, по-господарському працюватиме на життєві ідеї, заслужить похвали, теплого слова. Хай це буде про нього червоний рядок у комсомольській етикетці чи листівці штабу «Жива-79», хай це слово буде сказане устами комсомольського агітатора чи політформатора, кожного нашого активіста.

Та не буде поблажливим, хто не виправдає довіри комітету комсомолу, працюватиме абияк. Націлюємо своїх активістів у підвищенні підсумків соціалістичного змагання не допускати неточностей, необ'єктивності. Будемо принциповими і вимогливими — до себе і до всіх, хто вирішує долю врожаю. Неодмінно вправуватимемо не тільки виробничі показники, а й стан виконаної роботи в колективах.

Л. СОЛТИК,
перший секретар Ульяновського райкому комсомолу.

ФОТОКОНКУРС «МК» «МОЄ РІДНЕ МІСТО». ЗНАМ'ЯНКА.
ПАЛАЦ КУЛЬТУРИ ЗАЛІЗНИЧНИКІВ.

Фото В. Гриба.

За комсомольськими путівками

Шахта Нагольчанська. На цю адресу приходять сьогодні листи Миколі Закорі від друзів з колгоспу імені Карла Маркса Новоукраїнського району. З них він довідається про успіхи колгоспних механізаторів на живинах, про інші новини. У відповідь же юнак розповідає про безкраї донецькі степи, де він працює на будівництві сучасного вугільного підприємства, про місто Антрацит, про гірничий технікум...

А від вождя Володимира Коваленка листи йтимуть довше. Коли Микола Закора у відпозідь на заклик ЦК ВЛКСМ поїхав за комсомольською путівкою на будівництво шахти, Володимира полонила інша комсомольська

будова — газопровід «Уренгой-Сургут». І Наталка Вакула з колгоспу імені Леніна, і випускниця Рівнянської середньої школи Алла Васильченко та Ніна Кравчук прийшли до райкому комсомолу з проханням направити їх за комсомольськими путівками до кулінарного училища...

Нинішньої весни райком комсомолу направив на ударні комсомольські будови 8 своїх вихованців і 5 — у сферу обслуговування.

С. ЛИСИЦЬКИЙ,
завідуючий відділом комсомольських організацій Новоукраїнського райкому комсомолу.

ПІОНЕРСЬКИЙ САЛЮТ ГАЙДАРУ

ЧЕРКАСНІ, (РАТАУ). На площі імені Леніна закликали 24 липня горні, сповіщаючи про урочисте відкриття другого Всесоюзного зльоту піонерів-тимурівців. Понад 500 хлопчиків і дівчаток з'їхались сюди з усіх кінців нашої країни. Вони гідно представляють п'ятимільйонну гвардію учасників цього дитячого патріотичного руху, яких об'єднує гаряче прагнення бути корисними Батьківщині, потрібними людям.

Під урочисту мелодію діти покладають квіти до па-

м'ятника В. І. Леніну на знак безмежної любові до великого вождя, глибокої вдячності за щасливе дитинство. Тепло поздоровили юних ленінців із святом перший секретар Черкаського обкомкому партії І. К. Лутак, сні письменника Тимур Гайдар, ветерани партії, члени перших тимурівських загонів, ударники-десятої п'ятирічки. Потім загони тимурівців урочистим маршем йдуть до пагорбу Слави і покладають тірлянди до монумента Матері-Батьківщини.

Цікава й різноманітна

програма зльоту. Протягом чотирьох днів його учасники обмінюються досвідом роботи, проводять трудову операцію «Радість людям», побувають у Каневі, пройдуть містами, зв'язаними з бойовими подвигами Аркадія Гайдара, герої творів якого вчать чесності, мужності, правдивості і доброти. Дітей чекають зустрічі з письменниками, костри тимурівської дружби. Вони візьмуть участь у відкритті монумента, спорудженого в селі Ліпівка на честь партизанського загону, в рядях якого воював автор повісті «Тимур і його команда».

ЧВЕРТЬ П'ЯТА, ТРУДОВА

РЯДКИ З ТАБІРНОГО ЩОДЕННИКА

Близько місяця провели учні Олександрійської середньої школи № 6 в оздоровчо-трудоному таборі «Юність». Надого залишилися в їхній пам'яті наметове містечко з площею Розваг та з романтичною назвою вулиць — Садова, Ударної праці, Бременських музикантів, Високоїжки Гномів... Не забудуть дев'ятикласники і зустрічі з передовими доярками колгоспу «Ленінським шляхом» В. І. Огурчик та І. Т. Колесник, після якої в табірному щоденнику з'явився запис: «Сподобалась організація праці на колгоспній фермі. Яка чудова техніка!»

Записано в журналі й інше: школярі викопали робіт на 2148 карбованців, а переможцями в соціалістичному змаганні стали дев'ятикласники Тетяна Смолюкова та Леонід Шульга. Хід змагання висвітлювався у «Таблиці підсумків роботи за день» і в стінниках «Сонце праці», «Сатирична газета», «Веселий пересмішник».

А червоний куточок у таборі став місцем цікавих зустрічей. Тут відбулися диспут-бесіди «Мій труд впливає на труд моєї республіки», «Дружба — найдорожча за все, дружба — це знамення!» Задоволені були й після концертів, які давали в полі для хліборобів, і «Днем Нептуна», і «Тижнем лічарів», і «Веселим карнавалом»... У лічарі посвячувались юнаки за тактовність, ввічливість, чесність, працелюбність, готовність прийти на допомогу товаришам, за правдиву і красну мову. А в день «Веселого карнавалу» кожна вулиця одягалась у святкове вбрання. Вигадок і хисту не бракувало нікому...

Роботою «Юності» керував штаб, до складу якого увійшли сім комсомольців, вихователів В. В. Мерещко, Л. М. Грибиченко, С. С. Трипольський та бібліотекар Л. І. Малишова.

Л. КАРГІНА.

В ЕМБЛЕМІ ШКОЛИ — КЕЛЬМА

УВАГА: ДОСВІД

Що може зробити районна комсомольська організація для залучення молоді у сільське будівництво.

Другий рік у Фрунзенському районі Ошської області триває незвичайний експеримент. Почалося з того, що в райкомі комсомолу задумалися, чому багато випускників шкіл інколи місяцями не знаходять для себе робочого місця. Неважко в господарстві не потрібні молоді, сильні руки? Хіба не відчували будови району гострої нехватки робітників? Необхідно правильно зорієнтувати молодь, зацікавити її, показати перспективу майбутньої діяльності. І райком комсомолу активно взявся за вирішення цих питань.

У школах району стали проводитись зустрічі десятикласників із знатними будівельниками. Старші розповідали про свою професію, запрошували до себе на ристування. У травні минулого року в кожній із десяти шкіл району були сформовані комсомольсько-молодіжні бригади; а в липні 176 вчителів шкіл району взяли в руки кельми. Наставниками молоді стали шановні вчителі районні люди з педагогічною «якістю», з умілими знаннями підхід до юнаків. Вони змогли так організувати працю своїх підопieczних, що незабаром випускники не відчували себе «залежними новачками», а бралися за діла більш складні й відповідальні.

Комсомольсько-молодіжний колектив тоді став більш і згуртований, коли в ньому активно діє комсомольська організація. Починаючи бригадою із школи імені Ломоносова, випускники якої першими зголосилися піти на будівництво, і в усіх інших бригадах були створені комсомольські організації. Вони відчутно впливають на мікроклімат молодих колективів, вносять у виробниче життя активний початок.

На шляху до робітничої професії трудності, звичайно, не мало. Побутові умови не завжди підходять, трапляються перебої у поставці матеріалів. У таких ситуаціях школярі й бригадири — наставники змушені ховати від молоді очі. У Фрунзенському районі комсомольська ініціатива одержала підтримку партійної організації. За бригадирами закріплені члени бюро райкому партії, райвиконкому і райком комсомолу. Діє районний штаб комсомольсько-молодіжних будівельних бригад, який очолює другий секретар райкому партії А. К. Курманбаєв. Природно, що така зацікавленість у закріпленні випускників на будовах дозволяє оперативну і дієву вирішувати питання праці, побуту і відпочинку. І наставникам не доводиться виступати в ролі «примирювачів» або «штовхачів». Вони зайняті професійним навчанням молодих, формуванням їхніх трудових навичок.

Робочий тиждень у випускників триває чотири дні. П'ятий — день занять за спеціальною програмою для підвищення професійних знань. До речі, на період навчання для молоді встановлено понижено норму виробітку і гарантовано зарплату в розмірі ста десяти карбованців.

ЦК ЛКСМ республіки не поспішає широко обнародувати починання фрунзенських комсомольців. Важливим був результат: тоді і можна говорити про досвід, про його переваги. І ось перші підсумки. За рік освоєно понад 70 тисяч карбованців, збудовано важливі об'єкти: школи, кошари, чабанські бу-

динки. 136 членів бригад успішно склали екзамен і одержали другий і третій будівельні розряди.

Можна сказати, перший випуск шкіл для сільського будівництва вдався. Чи ставити на цьому крапку? Ні, району кадри потрібні ще і ще. Ось чому все так само йдуть у школи майстри виробництва. Школярів знайомлять з основами будівельної справи, розповідають про перспективи розвитку рідних сіл, району, області. Заняття проводять інженерно-технічні працівники, майстри із ПТУ. Комсомольці організації — шкільні, разом із школярами — на суботник, на вечір відпочинку, на спортивні змагання. І районні зльоти проводять разом молоді будівельники і випускники. Чи варто дивуватися, що нинішньої весни вже 300 десятикласників району вирішили працювати на будівництві.

На XVIII з'їзді ВЛКСМ шефство над капітальним будівництвом названо одним з головних завдань комсомолу. Центральний Комітет ЛКСМ Киргизії схвалив досвід фрунзенського району, закликав комсомольські організації наслідувати їхній приклад. Не так давно у бригади випускників приїхали на семінар комсомольські працівники із всієї республіки. В обласних центрах відбулися зльоти випускників, які йдуть на будівництво, загальні збори молоді пройшли в районах і містах.

Досвід ініціаторів ще раз показав, яка важлива почаста посада наставника — такого необхідного педагога-робітника для становлення молодих майстрів. Це важливо, коли працює республіканський звіт наставників, народилась ідея запропонувати будівельникам республіки очолювати комсомольсько-молодіжні бригади випускників шкіл. Герої Соціалістичної Праці А. Германов, Н. Тимоненко, С. Чернішова, заслужений будівельник республіки М. Мирзакієв, делегат XVIII з'їзду ВЛКСМ Б. Слащов, знатний будівельник республіки С. Казаков прийняли нашу пропозицію як велике партійне і комсомольське доручення. Знаючи бригадири зустрілися з десятикласниками, провели з ними не одну бесіду, розповіли не тільки про успіхи, а й про труднощі; з майбутніми товаришами по праці розмова була відвертою, без приховувань. Шість сформованих бригад на чолі із своїми наставниками прийшли на прийом у ЦК комсомолу республіки в будівельній формі. Цю захисну кольорову форму прославили ударною працею комсомольців в різних кінцях нашої країни. Молодим урочисто вручили комсомольські путівки, вони обіцяли своїм бригадирам, що не прийнять високої трудової честі.

Досвід передовиків виробництва, шанованих у колективах будівельників, здійснює благотворний вплив на виховання гідної зміни робітничого класу.

... Людина закінчує школу. Багато доріг перед нею. Не одна справа жде її рук. Направити випускника школи на найбільш важливу ділянку виробництва, де б він зримо і вагомо відчув свою значимість як робітник, — таке завдання комсомольських організацій республіки. І нас радує, що все більше таких шкіл, в емблему яких вписується кельма як символ майбутньої діяльності їх вихованців.

Т. АЙТБАЄВ,
перший секретар ЦК ЛКСМ Киргизії.

М'я Анатолія Железнякова, матроса Железнякова, легендарного героя громадянської війни добре відоме радянському народові. К. Є. Воронцов писав: «Імена таких народних героїв як Чапаєв, Щорс, Руднев, Пархоменко, Лазо, Дундич, матрос Железняков та багато інших будуть постійно жи-

лотною в такому стані, яким він був.

З Одеського вокзалу бронепоезд помчав на Єлисаветградщину — для боротьби з григорівськими бандами.

12 днів тривали запеклі бої в районах Помічної, Єлисаветграда, Знам'янки, Пантаївки, Користівки та на інших залізничних стан-

перейшли у наступ на Верхньодніпровськ. З чотирьох бронепоездів найбільш сильним і озброєним був у Железнякова. Ворог намагався будь-якою ціною захопити фортецю на колесах.

І все ж 26 липня 1919 року перемогу здобули червоноармійці. Три члени команди дістали пора-

МАТРОС РЕВОЛЮЦІЇ

26 липня минає 60 років з дня загибелі А. Г. Железнякова, героя громадянської війни

ти в серцях покоління. Про них адячний радянський народ складає свої пісні, про них пишуть і ще багато писатимуть книжок. Вони надихають молоді на подвиги і героїзм і слухають чудовим прикладом беззав'язної відданості своєму народові...»

Анатолій Григорович Железняков розпочав свою діяльність у роки першої світової війни. На чолі загону кронштадців він штурмував Зимовий палац. Був делегатом від моряків Балтики на II Всеросійському з'їзді Рад. Під керівництвом Железнякова п'ятитисячний загін бився на вулицях Москви з контрреволюцією. Широко відома його діяльність на посаді команданта Таврійського палацу, а з лютого 1918 року — на фронті.

На початку травня 1919 року становище на фронті ускладнилось. У тилу військ Південного фронту виник куркульсько-есерівський заколот Григор'єва. Бандити захопили Херсон, Миколаїв і значну територію нашого краю. За вимогою В. І. Леніна були залучені значні сили Українського фронту, загони донецьких і харківських робітників для негайної ліквідації небезпечного заколоту.

Бронепоезд, добудовано якого керував А. Железняков, був готовий тільки наполовину — паровоз, один бронемайданчик з гарматою і броневозгон з кулеметами. Анатолій Григорович переконав командування Українським фронтом В. О. Антонова — Овсієнка і командарма М. А. Худякова направити бронепоезд проти зако-

луту. Особливо важко було команді під Єлисаветградом, де скупчилися великі сили ворога. І сталося так, що в цей найвідповідальніший час через нестачу води замовили шість кулеметів. Жалкував Анатолій Григорович, що до боїв не встигли встановити бак для подачі води кулеметам.

І все ж бронепоезд продовжував наносити відчутні удари по ворожих силах. У другій половині травня, разом з іншими частинами Червоної Армії, григор'євці було вибито із Знам'янки, Олександрії. Учасників визволення поздоровив телеграмою В. І. Ленін. Та хоч основні бандитські підрозділи були розбиті і Григор'єв утік до Мхна, все ж окремі групи «атамана» чинили шалений опір. Команда Железнякова мчала до Дніпра, наздоганяючи ворога і знищуючи його...

Нарешті з'явилася нагода відремонтувати бронепоезд у Миколаєві. Поспішали. Бо відразу ж після перемоги над Григор'євим треба було мобілізувати всі сили для розгрому Денікіна. Анатолій Железняков прагнув посилити бойову силу бронепоезда. Доставили і озброїли другий бронемайданчик, паровоз обшили подвійною бронею, поставили нові морські гармати. Тепер ешелон — база мав арсенал із запасом снарядів, патронів, вибухівки, лазарет, похідну кухню, майстерню.

Захопивши Харків, Царицин, Катеринослав, денікінці рвалися до Єлисаветграда, Миколаєва, Херсона. Бронепоезд імені Худякова сім діб вів безперервні бої. 12 липня частини Червоної Армії

перейшли у наступ на Верхньодніпровськ. З чотирьох бронепоездів найбільш сильним і озброєним був у Железнякова. Ворог намагався будь-якою ціною захопити фортецю на колесах.

І все ж, в кіровоградському ресторані «Відпочинок» саме в годину пік спрацював якийсь невідомий і добре налагоджений механізм оперативності працівників залу і кухні. В цей час на другому поверсі без зайвої мстунності займають столики постійні і нові кліє-

Газета «Правда» дає (2 і 3 серпня) друкувала повідомлення: «У бою з білогвардійськими бандами на Українському фронті загинула смертю героя командир бронепоезда імені тов. Худякова, відомий революціонер Железняков Анатолій Григорович». Його не стало на 52-му році життя. У Москві, Кронштадті, Верхньодніпров'ї йому поставлені пам'ятники, у Москві та Ізмаїлі, його ім'ям названі вулиці.

У роки Великої Вітчизняної війни грозою для фашистів був монітор «Анатолій Железняков». Радянські воїни гордо пронесли це ім'я через усі рубіжні й примножили славу матроса революції в боях з фашизмом. І сьогодні один з крейсерів Військово-Морського Флоту СРСР носить ім'я цієї легендарної людини, яка була і залишається прикладом вірного служіння Батьківщині.

В. САНДУЛ,
краснавець.

Коли всміхається відвідувач

СЛУЖБА СЕРВІСУ

Чи часто таке буває: щоб відвідувач ресторану в обідню перерву приємно посміхнувся офіціанту? На жаль, не дуже. Тим більше, коли сидиш у напівпорожньому залі, по півгодині очікуючи появи кельнера, то туг уже не до сміху.

І все ж, в кіровоградському ресторані «Відпочинок» саме в годину пік спрацював якийсь невідомий і добре налагоджений механізм оперативності працівників залу і кухні. В цей час на другому поверсі без зайвої мстунності займають столики постійні і нові кліє-

сандри Каталупенко. Привітно посміхаються відвідувачі досвідченим офіціантам Любові Іванченко, Валентині Крайній, Валентині Гасаненко та іншим.

«Коли всміхається відвідувач, — говорять Олександр Каталупенко, — це значить, що зміну відпрацьовано на «добре». Адже найвища оцінка нашої роботи — таке просте і таке необхідне «спасибі».

До речі, обідні «експрес» ресторану «Відпочинок» завоюють з кожним днем все більшу популярність серед кірово-

ти. Живий конвеєр умілих і швидких рук офіціантів подає обідні «експрес» без затримки, чергуючи перші і другі срани.

Щірі слова подяки часто чується на адресу ударника комуністичної праці, комсомолки Олек-

градців. І в цьому теж є заслуга офіціантів другого поверху.

В. ВАСИЛЕНКО.

На знімку: обідня перерва — напружений робочий час офіціантки О. Каталупенко. Фото В. ГРИБА.

ПЛЕНУМ СПІЛКИ МОЛОДИХ КОМУНІСТІВ

ГАВАНА, 23 липня (ТАРС). Протягом двох днів тут проходив черговий пленум Національного комітету Спілки молодих комуністів (СМК) Куби. Його учасники заслухали і обговорили доповідь виконавчого бюро Національного комітету СМК про діяльність за період, що минув після III з'їзду СМК, який відбувся в березні — квітні 1977 р. Були розглянуті, зокрема, питання виховної роботи з молоддю республіки.

У роботі пленуму взяв участь перший секретар ЦК компартії Куби, Голова Державної Ради і Ради Міністрів республіки Фідель Кастро. Виступаючи в доповідях, він дав високу оцінку тому факту, що звітна доповідь виконавчого бюро Національного комітету містить серйозний аналіз місця молоді в суспільному житті країни.

Молоді комуністи, підкреслює Ф. Кастро, повинні бути для молоді республіки прикладом політичної грамотності і переконаності, високої моральної витримки.

Пленум обговорив рішення недавнього пленуму сесії національної асамблеї народної влади, які закликають розгорнути рішучу боротьбу проти порушень трудової дисципліни, а також недавно постанову Політбюро ЦК компартії Куби в цьому питанні.

Ці завдання, відзначається в рішеннях пленуму, повною мірою стосуються діяльності СМК, яка веде велику роботу по вдосконаленню організації праці. Комсомол — вірний помічник партії, тому будь-які її рішення — закон для молодих комуністів.

Від імені всієї молоді Куби пленум прийняв вітальне послання на адресу народу і молоді Нікарагуа.

«Пустяк астрей ответит
песней чудесной,
В Москве не забудете
про нас,
И дайте нам, Юрий,
хорошую песню —
Их ведь так много у Вас».

І незабаром у далекій тайзі прозвучали нові пісні сати композитором на вірші ліричних, задумовних, напісаних поетів М. Цветаєвої, С. Есеніна, Р. Рождественського.

Піонери називають Ю. Чичкова своїм, піонерським композитором. Але й для комсомольців він свій, комсомольський. Композитор, який віддає ринг енергійної юності і творчість якого завжди крокує в ногу з молодістю.

Н. ГЕНЗИЦЬКА,
бібліотекар потіому-зничного відділу обласної бібліотеки для дітей ім. А. Гайдара.

ВІД РЕДАКЦІЇ: У школах, у піонерських таборах, у таборах праці та відпочинку радимо використати збірник пісень Ю. Чичкова: «Мы о Родине поем», «Дети рядом с отцами», «Сегодня мы дети, завтра — советский народ», «Чьи песни ты поешь?», «Просто девочки, просто мальчики».

ПІСНЯ ПОЧИНАЄТЬСЯ З ДОРОГИ

26 липня виповнюється 50 років з дня народження відомого дитячого і молодіжного композитора, лауреата премії Ленінського комсомолу Ю. М. Чичкова.

Любити пісню Юрія навчила мати. Вдень вона працювала, а ввечері ходила на репетиції в хоріву капелу. Люди брали з собою сини. Музика приваблювала хлопчиків, чарувала, хвилювала. Він ріс, дорослішав. І все уважніше вслухався у музику, і все частіше виникала в нього думка спробувати що-небудь самому створити.

У московській Центральній музичній школі-десятирічній, куди Юрій пішов у 7-й клас, діяв гурток юних композиторів. Керував ним В. Я. Шебалин. Навчався у цьому гуртку і Юра

Чичков. Ще до закінчення музичної школи він написав «Пісню для віолончелі» і фортепіанні варіації — твори, що засвідчили про немалий хист автора. Потім був військово-диригентський факультет, де крім музики, навчали ще й стріляти, бігати на великі дистанції, марширувати під звуки оркестру. Проійшло кілька років, і рядовий Чичков одержав звання офіцера, став викладачем. Проте молодий композитор відчуває, що йому ще бракує справжньої майстерності, і він вступає на композиторський факультет Московської консерваторії. Його відразу прийняли на третій курс.

Любов до пісні, що зародилася з дитинства, викликала у композитора все більше бажання спробувати свої сили в пісенному жанрі. Першим таким твором стала сюїта «Людина, що

народилася літати», написана в рік польоту в космос Юрія Гагаріна. Це — цикл пісень не тільки про льотчиків та космонавтів, він про людей взагалі, про людей, які люблять свою професію, для яких праця — натхненний політ.

Ю. Чичков — автор двох опер, багатьох інструментальних п'єс і творів для симфонічного та духового оркестрів. Він — автор музики до радіопостановок і кінофільмів. Пісні про героїзм, про піонерську та комсомольську романтику найбільше пдаються композиторові. Назвемо краєчок з них: «Солдатські зірки», «Гренада», «Балада про невідомого матроса», «Запам'ятай мене до комсомолу». Ю. Чичкова по праву можна вважати майстром піонерської пісенної кантати. «Наша шкільна країна», «Сонячні маршрути», «Діти поряд з батьками» — ось далеко неповний перелік то-

го, що створено ним у цьому жанрі.

Як народжуються пісні Юрія Михайловича? Одна з них, наприклад, — «Пісня про мужність» — була написана на прохання юних слідопитів з міста Острава Псковської області, вона присвячена героїчній підпільниці Клавії Назаровій. А з подорожі по Англії і на Британський ГЕС композитор привіз пісню «Тайгові багаття», з Артеку — «Баладу про невідомого матроса», про героя-матроса, якого поховано поблизу табору...

Для творчості Ю. Чичкова характерне тематичне об'єднання пісень у цикли — сюїти чи кантати. Взяти хоча б сюїту «Будь готовий!» Її тема — Всесоюзний піонерський марш; сім маршрутів входить до Маршу, і про кожний з них — пісня. А овінні бойовою ро-

манткою походи, зустрічі червоних слідопитів з героями Великої Вітчизняної війни стали змістом кантати «Салют, Перемого!»

Є в Москві площа, яку не дарма назвали Комсомольською: звідси беруть початок головні комсомольські маршрути — Комсомольська-Амурі, фронти Великої Вітчизняної, ціліша... «Комсомольська площа» — так назвав свою молодіжну сюїту композитор Чичков.

«Починається шість з дороги» — це слова однієї з пісень сюїти. І девіз композитора. Він поспішає услід за героями своїх пісень, туди, де шумлять молоді кедри, де спалахують вогні новобудов, де народжується романтика...

Якось Юрій Михайлович гостював у молодих будівників Братської ГЕС. На прохання комсомольців подарували йому кілька віршованих рядків:

VII СПАРТАКІАДА
НАРОДІВ СРСРПРИКРА...
ПЕРЕМОГА

Як відомо, кировоградського майстра спорту міжнародного класу, чемпіона України з класичної боротьби Віктора Савчука було включено до складу збірної республіки. І ось у столичному спорткомплексі ЦСКА в третьому колі спартакіадного турніру він зустрівся з олімпійським чемпіоном Олександром Шумаковим.

Вже після третього періоду перед Віктором — 8:3. Наш атлет мав два попередження. «Провина» його, як писали центральні спортивні газети, була в тому, що «Шумаков навчався ховати свої руки». І олімпійський чемпіон не виграв у двох перших підходах жодного технічного бала. Свій почерк весь час демонстрував Савчук, не поступаючи ніякому супернику.

Другий період журналісти, акредитовані на Спар-

такіади, назвали суддівським: арбітри примітивно-активно втрутилися у поєдинок, і за 13 секунд до кінця другого періоду суперники мали вже по два попередження. А коли почався третій період, Шумаков виграв один бал, збивши кировоградця в партер, потім провів ще накат — і ще два бали.

За 58 секунд до гонга арбітри дали третє попередження Савчуку і зняли його з килима. Тільки за те, що Шумаков на останній хвилині вів активніше боротьбу на захват...

Це був двобій рівних і навіть багаторазовий чемпіон світу мінчанин В. Зубков зауважив: «Виграв Савчук. Це бачили всі...». Але арбітри настали на своєму. Хоч у вирішальному періоді три з шести технічних балів набрав саме наш земляк, зробивши більшу заяву на перемогу.

Пізніше В. Савчук здобув чисту перемогу над киргизським атлетом А. Молдобасвим — 20:1. Але поперед ще був фінал борців найлегшої вагової категорії. І тут Савчуку не пощастило. Золота медаль дісталась О. Шумікову (РРФСР), срібна — Н. Ушнемірову (Казахстан), В. Савчуку — бронзова.

ЧЕМПІОНИ СПАРТАКІАДИ

23 липня на Спартакіаді розігрувалися 13 комплектів медалей. Чемпіонами стали: збірні команди України (шахи), Москви (водне поло), Узбекистану (кінне триборство); Валерій Дворніков (Узбекистан) — кінне триборство, Людмила Кондратьєва (РРФСР) — біг на 100 метрів, Василь Архипенко (Україна) — біг на 400 метрів з бар'єрами, в бігу на 800 метрів — Анастолій

Решетняк (Україна) і Катерина Поривкіна (РРФСР), Олена Голобородько (Ленінград) — стрибки у висоту, борці класичного стилю — Віталій Константинов (РРФСР) — вага до 57 кг, Олександр Алієв (Москва) — вага до 68 кг, Геннадій Корбан (Москва) — вага до 82 кг, Олександр Молчинський (Україна) — вага понад 160 кг.

(ТАРС).

КУБОК —
У «РАДИСТА»

На кировоградському стадіоні «Піонер» відбулась фінальна гра на Кубок області з футболу між «Радистом» заводу радіовиробів і командою «Чайка» міста Світловодська. Матч проходив за перевагою кировоградців. Його результат — 6:1.

Заводські спортсмени другий рік підряд стали володарями почесного трофею. Вони здобули право захищати спортивну честь Кіровоградщини в розіграві кубка України.

В. АЛЕКСЕЄНКО,
суддя республіканської категорії.

На баскетбольному турнірі XXVIII республіканської Спартакіади і д і школярів за збірну області виступали вихованці кировоградського тренера Л. Б'язовського. Вони у фіналі зустрілися зі спортсменами Дніпропетровської області і програли 53:35. Отже, наші земляки завоювали срібні медалі Спартакіади.

На знімку: момент фінального матчу.

ФОТО
П. КРАСНОВОІ.

● ВІКТОР САВЧУК — БРОНЗОВИЙ ПРИЗЕР VII СПАРТАКІАДИ НАРОДІВ СРСР
● ГОРОДКИ — ГРА ДЛЯ ВСІХ
● НАШІ ГОСТІ — ФУТБОЛІСТИ «ДОБРУДЖІ»

VII СПАРТАКІАДА УРСР

«Золотий» дубль
кировоградців

У Дніпропетровську фінішував турнір у заліні VII літньої Спартакіади республіки і чемпіонат УРСР з водномоторного спорту.

Давно на таких змаганнях наші земляки не завоювали жодного чемпіонського титулу. А тут — одразу два. На вищу сходинку п'єдесталу пошани піднялися працівники Кіровоградського автозаводу ДТСААФ, майстер спорту Олександр Малихін; він — член збірної України. «Золото» також здобув інженер Валерій Бобов.

Олександр Малихін у гонці гіслерів Р-1 3х5 миль завоював срібну медаль, на дистанції 10 миль був першим призером.

На фініші серед спортсменів на гіслерах Р-2 відзначився вже Валерій Бо-

бов — друге місце в гонці 3х5 миль, перше — на 10 миль.

У загальнокомандному заліку наші спортсмени були бронзовими призерами.

Г. СЕМИНЕНКО.

На фото О. МАЛИХІН.

ВІД МАСОВОСТІ ДО МАЙСТЕРНОСТІ

„Городки —
це здорово...“

Городки, як кажуть гравці з досвідом, дуже «дешевий» вид спорту. Не треба будувати спортзал і стадіон, не треба великих металевих і бетонних конструкцій.

Справді, городошний корт можна зробити у скверку біля сільського клубу, в міському парку культури, а то й біля житлового будинку. Та коли вже говорити про зразковий майданчик для городків, то й тут витрати не так уже багато часу і коштів. Кілька листів тонкого заліза, кілька тонких труб, одна-дві автомашини асфальту або цементного розчину, пісок, гравій — оце і всі матеріали.

Мабуть, не варто зайвий раз переконувати, що городки — гра корисна і популярна. Навіть О. В. Суворов підкреслює: «Битово цілюсь — це окомір, битово б'ю — це швидкість, битово відбиваю — це натиск». Городками захоплювалися Лев Толстой, О. М. Горький, І. П. Павлов, Ф. І. Шалєпін...

Нині у нашій країні є більше 300 тисяч городошників, які займаються у спортивних товариствах. А в Кіровограді раптом забули про цей вид спорту, що корисний і для літньої, і для молоді людини. Була на стадіоні спортклубу «Зірка» непоганий корт. Так його присипали сміттям. Були в обласному центрі свої майстри з цього виду спорту. Тільки ж хто так зробив?

У міському спорткомітеті не можуть відповісти на це запитання, в обласному — теж. Ніхто не пам'ятає, коли проводилися першість області з городошного спорту. Кажуть, ніби спробують провести такі змагання наприкінці липня у Гайвороні.

Що ж, побачимо, чи буде цей турнір, якщо готувалися до нього «лідильно»?

От хіба що гайворонці... Так, їм можуть позавидувати всі спортклуби обласного центру. Бо тут — краший корт не лише в республіці, а й у країні. На гайворонському корті тривали поєдинки першості ВЦРПС, турніри центральної ради ДСТ «Локомотив». І представники гайворонського вузлогового товариства спортивного товариства виходили у призери таких змагань, а майстер спорту Іван Пугач — у десятці кращих тренерів України з городошного спорту. Днями здобув чемпіонський титул на першості колективів Одесько-Кишинівської залізниці майстер спорту Вячеслав Фетисов. На цих же змаганнях були призерами й молодші товариші Вячеслава — учень Гайворонського машинобудівного технікуму Олександр Пойда та працівник райспоживспілки Володимир Шелег. Більше 50 городошників Гайворона долають тепер висоти майстерності.

А ще де? Є непоганий корт у Світловодську. Він обладнаний у парку культури та відпочинку імені Т. Г. Шевченка. Інколи збираються тут юні спортсмени. Але у них немає досвідченого наставника.

От ж і хочеться ще раз запитати фізкультурних активістів області: хто нарешті навчить тисячі загомилюваних фізкультурників грати в городки?

Не останнє слово тут, очевидно, мають сказати і комсомольські працівники, для яких питання розвитку масової фізкультури і спорту — теж першочергове.

М. БІНЦЕВИЙ.

ФУТБОЛ

ФУТБОЛ

ФУТБОЛ

РУКУ, РОВЕСНИКУ!

І нічого не дієш, коли у змаганні хтось стає переможцем, а хтось — переможеним. Спорт є спорт. Наша команда не вперше зустрічалась із кировоградською «Зіркою». Два роки підряд «Зірка» проводить у Болгарії один з навчально-тренувальних етапів підготовки до чемпіонатів країни. І «Добруджа» вдруге готується до чергового сезону на землі побратимів.

Сьогодні наша команда переживає своє, так би мовити, друге становлення. Адже любители футболу пам'ятають час, коли вона входила до вищої ліги. Зміна гравців і тренерів призвела до зниження результативності команди в цілому. Нам бракувало добре підготовлених спортсменів.

Нині в Болгарії культивується легка атлетика, волейбол, важка атлетика, гандбол... І це має свої позитивні наслідки — чемпіоном світу з важкої атлетики став наш співвітчизник Стефан Петров, з цього ж виду спорту звання чемпіона Європи серед юніорів завоював Радослав.

У Толбухіні вже є чудова спортивна база. Проте, досі не було спеціальної підготовчої групи футболістів для команди «Добруджа». Відтепер же на базі дитячої спортивної школи працюватиме така група. І ми сподіваємось, що через два-три роки до нашої команди придуть добре підготовлені гравці.

Нині в «Добруджі» багато молодих футболістів, для підготовки яких бра-

кувало часу. А в Кіровограді ми не змогли випустити на поле досвідченого центрального захисника Стояна Господинова — він був гравцем на тренуваннях. Воратар Марин Симеонов на початку гри із «Зіркою» теж одержав травму (проте воріт не залишив). На товаришескій зустрічі із футболістами Кіровоградщини не змогли прийняти й декілька інших досвідчених спортсменів «Добруджі».

«Зірка» перемогла. І під час матчу, що відбувся 21 липня, ми змогли чітко визначити слабкі місця в підготовці нашої команди. Ця зустріч стала хорошою школою для молодих спортсменів.

Ну, а технічна підготовка «Зірки» набагато зросла, навіть у порівнянні з минулим роком. Вважаю,

що кировоградська команда має великі можливості. Її гравці — добре тренувані хлопці, із хорошими фізичними даними. Особливо мені сподобався нападуючий Алексєєв.

Днями ми зустрінемося з олександрійським «Шахтарем» та знаменським «Локомотивом». Ці товаришескі матчі будуть вагомим внеском у підготовку до наступного сезону (чемпіонат країни з футболу в Болгарії проходить у період осені-весни, а на літо припадає підготовчий етап).

А команді «Зірка» мені хочеться побажати великого спортивного шастя й очолити турнірну таблицю.

Ж. ПАНЕВ,
старший тренер футбольної команди «Добруджа».

«Мета одна — йти до Олімпу»

«ЗІРКА» —
«ДЕСНА» — 2:1

З перших хвилин матчу наші земляки мали територіальну перевагу. І все ж, загрожує взяття воріт суперника, кировоградці не могли справитися із завершальними ударами. Розв'язка відбулася на 28-й хвилині, коли Валерій Гошкодеря, не без допомоги захисника «Десни», відкрив рахунок. Атаки наших земляків не припинилися. На 34-й хвилині гості у своєму штрафному майданчику порушили правила гри. Пенальті. Пого чітко реалізував Андрій Карп'юк. А в другому таймі помилка Валерія Музичука дозволила Геннадію Горшкову відкрити один гол.

Нині у «Зірці» 23 очки.

В. ТВЕРДОСТУП.

«ЯТРАНЬ» —
«АВАНГАРД» — 3:0

Другий матч другого кола чемпіонату республіки серед команд колективів фізкультури «Ятрань» (завод друкарської машини) провела на кировоградському стадіоні «Піонер». Їхніми суперниками були авангардні Лозові (Харківська область). Цю зустріч заводчани ознаменували трьома «сухими» голами. Поділ розгортався так. На 18-й хвилині Сергій Моргул зі штрафного удару відкрив рахунок, а через дев'ять хвилин Леонід Маслов, завершив комбінацію своїх товаришів — 2:0.

Після відпочинку деномало заграли захисні лінії «Авангарда». Тому довгий час результат не змінювався. Коли ж до кінця поєдинку залишалася п'ять хвилин, ятраньці Маслов провів третій м'яч у ворота суперників і остаточно закріпив успіх свого клубу.

Наступний тур — 28 липня. У Києві «Ятрань» поміряється силами з місцевим «Вільшовиком».

В. ШАБАЛІН.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.
На українському мові.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.